

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakoleza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
 platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roka
 1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
 a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
 stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
 Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
 prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Nešťastná smrť z náhody.

Skoro v každej slovenskej chalupe najdete modernú zbraň, revolver. Predtým len veľkí páni duellovali sa a zahrávali s revolverom, dnes každý z Ameriky prišlý človek má revolver a chlubí sa sním. V Amerike i deti nosia revoly a postríela sa tam do roka na sta ľudí z neopatrnosti, z náhody, z politickej zášti a z iných príčin. Tam, keď je sviatok strieľa sa, keď je voľba strieľa sa, keď je „Labor day“ deň práce a Forty July (džulaj postríela sa aj 200 ľudí, po Spojených štátoch. Na vyše uvedenom obrázku vidíme z Ameriky navrátiťšieho sa muža, ako ukazuje žene revolver, tento bol nabitý a vystrelil do prs mužových ktorý na mieste zomrel. Pozor so zbraňou. Z Ameriky noste radšej dollare, u nás není „lófrov“ preto netreba nám takejto zbraňe.

Regulovanie Moravy.

Už tamer mesiac stojíme pod vodou, ako more vyziera naša moravská dolina. Ľud náš smutným okom pozerá do budúcnosti. Všetky mestá a dediny na brehu Moravy ležiace, ohromnú škodu trpia s roka na rok. O regulovaní Moravy sa už od rokov rozpráva, tak že si myslíme, že to bude len taká bájka, ako nám náš stareček o „hastrmanovi rozprávali.

Strašne to vyziera u nás a ubohé osady prešporskej stolice ako Dimburg, Hochstetno Uhorská Nová Ves sú ešte horšie na tom, tam voda domy rúca a berie všetko, čo si horko ťažko cez leto nashromaždili.

Vďaka srdečnému nášmu pánu vyslancovi dr. Jánovi Černochovi, že v tejto veci i vo sne dne 9. decembra pozdvihol svoj hlas a pýtal sa pána ministra, že čo zamýšľa v tejto veci?

Napnite očakávame odpoveď pána ministra orby a sme zvedavý, akú odpoveď dá na tieto otázky nášho pána vyslanca:

1. V akom stave sa nachádza vyjednávanie s ohľadom regulovania rieky Moravy? a 2. Či je výhľad na to, zdá sa i v Uhorsku sa započne regulovanie Moravy behom roku 1904, ako iste sa začne v Rakúsku?

Aká budúcnosť nás čaká? Že voda tak ohromné škody narobila a tak mohútne zrastla, má príčinu v regulovaní Bežvy.

Rieka Bežva tečie cez moravské Valaško a vteká do Moravy. Je prudká, ako Váh a posiaľ vždy veľkú škodu robila. Tohoto roku bola však zregulovaná, medzi svoje brehy stisnutá a všetka voda hrnie sa do Moravy, a voda zalieva i také miesta, kde predtým neznáma bola, budúci rok i v lete môžeme očakávať často nového hosťa t. j. povodeň.

Pojednáva sa tu o milióny nášho majetku. Samo v sebe mesto Skalica má svoj najväčší dôchodok z lúk, keď ale nám ich voda zničí, z čoho budeme platiť! Kto vyráta ale škodu jednotlivcov. Zrátajte škodu v Kátove, v Holíči, v Kútoch, v Brockom atď. v prešporskej stolici, ohromné sta, tisíce sú to o ktorých sa tu pojednáva. Mesto Skalica vo svojej obecnej rade na návrh p. dekana ustanovila, že sa s prosbou obráti na ministerium orby. Tu sa jedná o budúcnosť tisíc a tisíc ľudí. Či si majú vziať do rúk žobrácku palicu a po krajine chodiť žobrať. Iný osud ich neočakáva.

Na Morave vydržoval roľnícky ľud mohutné shromaždenie a pomocou administratívnych úradov aj previedli, že regulácia Moravy sa už v roku 1904-om započne.

U nás administratívne úrady majú iné povinnosti, ako to dobre zná náš ľud a preto si len my sami musíme pomáhať.

V mene všetkého ľudu vyzývame p. vyslancov okresov skalického, svätajánskeho a stupavského, by sa veci tejto zaujali, shromaždenia zvolali, prosbopisy ku ministerium zasielali a odovzdávali, by takýmto spôsobom hmotnej biede, ktorá náš ľud očakáva odpoľnoženo bolo.

Noviny z blízka i z ďaleka.

(Dopisy).

— Podvilk (orav. stol.). Zlatá tvár slnka skryla sa za mohutné vrchy, otáčajúce veľkú utešenú dolinu; hlboké tajomstváplné tóny spustily sa na ohraničené vrcholce; a žiara vysokej babiagury vylievala krásne lúče svoje na utešené pohorie Podvilkánske. Pri takomto tajuplnom obraze, dali sa do rozhovoru dvaja

vážni hospodári Podvilkánski. „Jak krásnou prírodou obohatil Boh zem našu“; vravil jeden zo spomenutých. „Jaký pokoj vznáša sa nad ňou“, avšak jak veľmi namáhajú sa ľudia, aby pokoja tohoto sa zbavili. Máš pravdu, odvetil druhý; veď práve táto nespokojnosť predstavuje mi obraz chorlavého položenia nášho. Predbežne vrhnutí sme nazad, sme vinou nenávisťi hodení na skalnatý breh nemilosrdenstva. Nesmieme zosilneť, sme odsúdení ďalej hryzť tvrdý chlieb otroka. A prečo? Oh veď vieš, že srdcia naše obťažené sú pijavicami krivonosov, pijavicami opilstva. Pred malým časom len som napomínal jedného vážneho občana, žeby nevysedával vždy u Bernarda. A čo mi povedal? „A čo? kto mi rozkáže? Všetka za svoje pijem!“ — Neni pravda, že ti nik nerozkáže! Veď Boh, Pán neba i zeme, snáď predsa ti len môže rozkázať? Alebo snáď si svojim pomúteným rozumom myslíš, že si ty tak mocný pán, že už ani Pána Boha poslúchať nemusíš? Vtedy ale dobre si zapamätaj, že Boh ťa na silu do neba ťahať nebude. Má on pre takých nespokojníkov aj inde miesto. A potom tvoja rodina, manželka, deti sú tebe ničím? Jejich žalostná tvár, slzavé oči, otrhané šaty, zanedbané mravy — ťa prosia, aby si sa opilstva obrátil. Príklady tu netreba spomínať; máme ich všade dosti, kamkoľvek sa obzreme. A kto, korheľom súc, ešte svoj statok nepremárnil, nech si pomyslí, že synovia, alebo zaťovia jeho tým ľahšie to po ňom dokonajú, čo on začal. Lebo nedarmo hovorí porekadlo: „Jaký otec, taký syn“.

Úbohe obce oravské, v ktorých rychtári, notári, a vôbec predstavení o občanov svojich sa nestarajú, im zlý príklad dávajú a ich pohoršujú. Oni majú byť pastierami, ktorí nevrtia len bičom a palicou nad ovcami; ale ich dobrým statočným príkladom predchádzajú a o ich časné i večné dobro sa starajú. Jaký to príklad, keď na pr. notára nikdy v chráme Božom nevidia? Ako sa od neho naučia ctíť si náboženstvo, keď tára pred nimi neverecké hlúposti, opovrhuje farára, ba i zdržuje občanov od služieb Božích? Či po tom div, že od takej hlavy obec smrdí??

Darmo sa potom sťažovať na nezbednosť mládeže, na zmláhajúcu sa nemravnosť, na korhelovanie a úpadok občanov. Nech sa predstavení pozrú za ňadra a pýtajú sa samých seba: Či to sami nezapričinili svojou nedbanlivosťou o vieru a dobré mravy občanov? Nuž a či nevypjde nám zora? Slnko ktoré zohrievať má rovným teplom celú Oravu? Prida tá doba? Na toto je zvedavý, jeden.

Občan.

— Hochstetno (prešp. st.). Už dávnejšie som si zaumienil, že tiež niečo do nášho „Pokroku“ napíšem, aby sa ct. čitatelia druhých obcí a mesteček dozvedeli, jak tu nažívame a sa vzdelávame.

Čo sa týka časopisectva, máme toho až po uši, ale jaký nám je za potreby v kresťanskom duchu písaný, v tom sme zaostali. So žiaľom musím poznamenať, že chodí k nám 90 čís. „Vlast a Svet“ načo nám v kresťanskom slovenskom duchu všetkých do hromady 90 nechodí. Smutno je to veľmi, že sa nemôžeme sjednotiť, jako na druhých obciach majú „knížnice“ „čitateľské spolky“ a spolky „Striezlivosti“ ale u nás toho niet.

Na to miesto u nás kvitne kartárstvo, pijanstvo a to všetko nás zabíja, jak na tele tak na duši. Miesto toho priatelia moji, založte si čitateľský spolk, v ktorom sa poučíme o našich domácnostiach, čo nám je zapotreby a zostaneme pri tom zdravom rozume. Preto shromaždíme sa a založíme spolk „čitateľský“, to nás stojí len pár halierov, načo v pijanstve promíhame krvopotné groše a teprv nevieme nič, len že nás hlava bolí a do práce sme neschopný.

Šidlo.

— Zo Smolenic. Chytám pero do mojej trasúcej ruky, abyech Vám mohol napísať, čo sa v našej malej obci všeličo deje; čo môžem povedať ani sa to nedá vypovedať; bol som v nedeľu v „Kat. Kruhu“ a čo môžem povedať, už som viacej starý, ako mladý, ale si človek nemosí ten krok šanovať a ísť tam, jak Vám to bolo krásne, keď nám náš vel. pán farár a pán kaplán začali čítať a to čo prečítali, zase pekne vysvetlovali, no či to není čo ďakovať takým obetavým vodcom, ktorý sa tak o nás starajú, aby ich Boh nebeský posilňoval; vo všetkých snahách a v tých smysloch, čo pred sebou majú, len Bohu žiaľ, to! že nás mohlo byť aj 3 rázy toľko, ja sa domnievam koľkokrát; ale čo ty naši bratia, snáď už spia? alebo snáď sú zamestnaní? aj to nemože byť, lebo v nedeľu jeden každý strávi den v odpočinku; ale naopak, jak idem kolom toho (Hôtela zu Israel) pozastavím sa, čujem krik šturz, aha poviem sám sebe, nespia! ani není sou zamestnaní; ale držia sa starej pravdy, jak moj dedko hovoril, to bolo jeho, keď ma videl čítať, alebo nečo dobrého očúvať, že vraj však ja som nečítal noviny ani žiadne knižky, ani ma nikto nepoučoval a preto som tot, nuž tedy bratia, či aj vy sa držíte tej starej pravdy, že nechcete už raz nahliadnúť a myslieť čo je zlé a čo je dobré a čo vás len duševne a telesne zdelaf môže, tedy myslím, že budúcu nedeľu nás bude väčšia hromádka; bratia hor sa pokiaľ je čas! a ten hľadte sa túžiť, druhý raz viacej.

U. K. K.

— Z Čukárda (prešp. st.). Kto „Pokrok“ číta, ten musí badať, že Vy tam v Skalici máte ducha podujímavého, lebo všemožne hľadíte vašim spoluobčanom pomôcť a v blahobyt priviesť. Velmo dobrý nápad bol „viný trh“ držať a tak vinohradníkom a konsumentom vína príležitosť dať na zrušnejší odpredaj, lebo kup vína. Nevieť čo a jako sa vám tento pokrok podaril. Všetka uvidíme, zatiaľ musím spomenúť, že ak minulé číslo moja familia predčítala, dve najstaršie dcéry mi ihned hovorily: Tatinku odpíšte p. redaktorovi, že na Dolniakoch nielen „viný trh“ držia a Skaliciania na Horniakoch udomácnujú; lež tam i „trh na vydaj súciach dievek“ mávajú, aby tak ženiši nemuseli dlho chodiť a hľadať u jedného lebo u druhého a dlho skúmať a vyjednávať. Tak najdú dievky na jednom rynku sústrednené a dľa ľúbosti môžu vybrať si z pomedzi viacero dev, ktorá sa im najlepšie páči. Poznamenat musím, že z devou zaraz je vystavené i veno, ktoré v častlivom páde ženich ihned vidí a obsiahne.

Akby ste dakedy i takýto trh držali, o to vás prosia moje dcéry, ktoré by radi pod čepec, ja však celú vec na vás ponechávam.

Rud. O. Nický.

— Sekule (pri Sv. Jánach). V našich okolitých obciach všade sa najde neкто, kto o miestnych pomeroch, o každodennom živote miestom tu i tam niečo sdeli cteným čitateľom nášho obľúbeného „Pokroku“, len u nás tuším nemá nikto k tomu gurážu. No myslím si nakoľko to z mojho sedliackeho rozumu vystačí, chopým sa pera ja. Náš potravný spolk — trebárs aj nie s tak veľkým prospechom jako na pr. spolk našej materinskej obci — obstojno sa drží, vzdor tomu, že mu je na závade jeden veľkosklepár z tej palestinskej nácie, ktorého sa mnohý ešte veľmi pridržajú. Náš spolk dostal už aj povolenie na odpredávanie liehových nápojov v zatvorených nádobách. No myslím si v sebe, ťažko to tej čertovice odrázu sa zriecť, nuž a tak si už len kupme to deci-dve — ale kupme si ho ve spolku, kupme si svoje. Ano — povie jeden druhý — a čo bude potom Šmúl a Ignác? ten dá aj na veru a ve spolku musím platiť hned! Smiešna reč! Veď to neplatíš inému iba sebe samému,

práve tak jako keď si preložíš ten grošiak z jedného vačku do druhého. Hor sa tedy bratia a držme sa hesla: Svoj ku svojmu!

A čo je s našou mládežou? Veď sa tiež počali cvičiť vo speve, a teraz už dlhší čas ništ nepočúť o nich. Či snáď aj na nich má nejaký dojem, strajk svätotajanských hercov? Tak som sa veru v srdci tešil, že tieto Vianoce z novu uvidím dačo k minulému roku podobného, uvidím v nevinnéj hre obnoviť pamiatku narodenia Jezuliatka, a — jako ňujem nebude ništ! Ziaľ Bohu, nuž ale pomôž si ňloveče, keď si tak slabého povedomia, že sa necháš tej mamone oslepiť! Nuž ale veď aj prislovie hovorí: „Komu niet rady, tomu niet ani pomoci!“

Spolkár.

(My nie sme priateľmi licencií, ani v zatvorených nádobách: z kresťanskej pálenky sa ľudia práve tak ožierajú, jako zo židovskej a každé „deci“ je začiatkom litra a ožralstva. Všetky spolky, ktoré daly sa na odpredaj liehovín prepady. Zárobok na pálenke je vždy zárobok nemravný.)

Ľudia pálenky sa zriekajte! Red.).

Odporúčajte „Pokrok“ jedno číslo stojí 1 kr.

Poučné obrázky zo života pijanov.

Píše J. Buday.

Sekerou ju zabil.

P. Weninger, missionár, zo svojich zkušenosť opísal nasledujúcu udalosť:

„V jednej obci odbavovali sme missie a o nejaký čas šli sme ta zase ich obnoviť. Prišiel ku mne jeden muž.

„Ako sa teším, velený otče, že vás zase vidím“, riekol ku mne; „vy mňa neznáte, ja vás ale znám. Bol som najväčší korheľ v celej obci, ale od posledných missii nevypil som ani kvapky páleného; teraz som zdravý, silný a v pokoji žijem so svojou ženou. Je pravda, stálo ma to mnoho boja a namáhania, kým som premohol v sebe zlú obyčaj a vyhnul každú príležitosť; ale ja som ju zabil sekerou.“

„Ako, sekerou?“ pýtal som sa.

„Keď prišiel som domov z prvých missii, hovorim mojej žene: „Žena, ja už nebudem viac pálené piť.“ „Čo hovoríš?“ odpovedala žena. „Ja ti neverím.“ „Môžeš mi veriť, ja som sa zriekol páleného pred missionárom.“ „Ty si sa ho zriekol už pred mnohými kňazmi, ale svoj slub si nikdy nezadržal.“

„Teraz ho ale zadržím.“ „Čo mám teda urobiť s páleným, čo je hen na okne vo fľaši?“ pýtala sa žena. „Dones tú fľašu sem!“ riekol som. Žena priniesla fľašu a domnievala sa, že pálené vypijem. Ja ale nie: chytil som fľašu a hodil som ju von oknom o skalu. Avšak fľaša sa nerozbila. „Vidiš, to je zlé znamenie pre budúcnosť!“ hovorila žena. Ja ale šiel som do kuchyne pre sekeru a celou silou udrel som ňou na fľašu. Fľaša sa rozbila na kusy a ja som viac páleného nepil.“

Drobné zprávy.

— Z Nadaša oznamujú nám, že mládež tamejšieho „Kat. Krúhu“ pilno sa chystá na Vianočnú pastiersku hru; predstaví „Príchod Spasiteľa“. Táto pastierska hra predstavovať sa má v Nadaši 25, 26 a 27. V Bínovciach 31. decembra a na Nový Rok.

— Členom mliekarského družstva v Skalici do pozornosti! Pán J. Hasička, pokladník spolkový navštívi v nedeľu tých členov, ktorí nemajú ešte podiely splatené. Nech si každý prichystá a svoju povinnosť vyrovná.

— Odberatelia „Pokroku“ platte za časopis, čakáme celý rok, neplatiaci odberatelia by znemožnili tak lacné vydávanie „Pokroku“. Teda konajte svoju povinnosť.

— Z Kútov nám oznamujú: V našich povodňových časoch, keď máme celý les zaliaty, není výhľadu žeby sme sa k drevu dostali a preto je bieda o drevo na pálenie. Kto by potreboval drevo na pálenie, nech sa obráti na Mateja Poláka v Kútoch, tento zaopatruje na vagony lacné, dubové drevo od 4 do 6 kor. za jeden meter. Hlásťe sa u neho.

Známy.

— Prvý trh na víno v Skalici budil všeobecný zájem, bolo mnoho zvedavých a každý čudoval sa tejto novej veci. Vinohradníci súčasťnili sa v skromnom počte, medzi inými vystavali svoje vína pani M. Osvaldova, František Černý, Ján Hertl, P. Kučera, Ján Danielik, M. Bellay, Ludvík Kattoš, Dr. P. Blaho, Maria Kadlečík, J. Loveček, P. Komínek, Michal Hránek, Pavel Jančovič atď. Kupcov bolo dosť, z Holíca, z Radošoviec a Búrov, ale boli veľmi aj mravní, zdržanliví, ceny oproti vínam uhorským a rakúskym, zdály sa im prívysoké a najvyššia cena nového vína za hl. bolo 26 zl., najnižšia 22 zl. Predalo sa nového červeného 12 hl. po 24 a 23 zl.

S výsledkom sme spokojní, len viacej reklamu robíť a doniesť na trh vína nemiešané, to je hlavná vec. Začiatok je učiněný.

Kupujte v potravnom spolku!

Odpoveď na Odpoveď.

Veľmo som bol prekvapený, keď som čítal v „Pokroku“ odpoveď vl. p. katechéta, na môj otvorený list a na moju a celého kat. obecnstva žiadosť, aby dietky naše sa učili náboženstvo v reči im od p. Boha danej t. j. materskej.

Nemyslite si vel. p. katechéta, že som Vás mienil urážať lebo odsudzovať, to ver nie je mojou vlastnosťou, ale len žiadosť som mal, ako otec dietok k Vám a preto si prečítajte ešte raz môj list a uvidíte tam aj inšie otázky než pridete k slovám pohan a publikán, prečo ste nedal odvetu na tie? ale sa Vás dotkly slova až ostatnie, za čo ja ale nemôžem, tak hovorí naše slovenské porekadlo, že kto sa cíti, že sa vtípi a má pravdu!

Na čo Vám dám vysvetlenie: nie síce slovami mojimi, ale slovami blahej pamäti zosnulého Otca cirkve, Leva Pápeža XIII., keď píše nasledujúce vyzvanie na biskupov drahej vlasti našej v roku 1886:

Vidíme ako sa rozmnožuje mládež nestarajúca sa o dobro ľudu, v náboženstve nezbehlá, veľmi často bezbožná. — Takéto nebezpečenstvo usilujte sa od vášho Uhorska čím väčšou horlivosťou a usilovnosťou odvrátiť. Nie len záujem cirkve, ale aj záujem ľudskej spoločnosti žiada dnes, aby mládež bola už od detinstva v mravoch kresťanských a v kresťanskej múdrosti vychovávaná. . . My nahliadnúc vážnosť veci tejto, žiadame a chceme, aby vo verejnom vyučovaní mládeže cirkve všetky od Boha jej dané práva a povinnosti vyplníť mohli; i nemôžem pominúť, Vás prosím, aby ste sa za túto vec všemožne zaujali. — A ďalej známa bude Vám zaiste pápežská inštrukcia, ktorú nebohý sv. Otec cestou kardinála Vergu uhorskému biskupskému sboru bol zaslal, v ktorej kardinál, prikazuje aby sa dietky náboženstvo len vo svojej materskej reči vyučovali. Ja som dobrý katolík a preto slova a nariadenia hlavy cirkve sú mi sväté a preto ešte raz vravím, že kto ináč a proti nám jedná, nech je trebárs aj biskup, je len publikán.

Aby sa ale tie podobné slova aj mňa, ako otca netýkali, preto som podal verejnú žiadosť, vo veci tejto, lebo mne leží na srdci veľmi náboženská výchova dietok a napomenutie toho istého Otca cirkve, keď ku rodičom hovorí:

Najväčšieho zločinu dopúšťajú sa rodičia, ktorí z pravej nenávisti oproti duši dieťaťa, dieťa do školy beznáboženskej posielajú a túže školu navštevovať nútia. Dokiaľ deti svoje od navštevovania takejto školy nezdržujú, nie sú hodni, ani nemôžu sv. sviatosti prijíť a preto musia byť od nich odstránení.

A preto som Vás p. katechéta neurážal a ani neodsudzoval, ale len moje vlastné povinnosti, ktoré aj jedon každý otec má, som žiadal a aj žiadam, nie len ja, ale celý dňa 6. tohoto mesiaca zasedajúci patronát mesta nášho, v mene všetkých katolíkov.

Druhá veta vašej odpovedi sa ale točí okolo slov Písma sv. že „hoden je delník mzdy svojej?“ Tomu my sedliaci dobre rozumieme, čo komu patrí a preto sme v mesiaci júni, v patronátskom zasadnutí všetci sedliaci jednohlasne vyriekli, že Vám patrí ten istý plat ba ešte väčší (lebo viac hodín učíte, ako druhým pp. učiteľom. A preto sme poslali na vysokú vládu ten pripis, že štát naše školy dľa písomného kontraktu, ktorý medzi ministrom vyučovania a slav. mestom utvorený je, aj s farchou katechéta prijal, preto my žiadame, aby Vám 2000 kor. ročného platu dal a jestli by štát našim požiadavkom nemienil vyhoveť, že my z tých 6000 kor., ktoré sme sa pozvolili platiť, Vás platiť budeme. Ale aké sklamanie, štát toto všetko odmrštil, Vám mzdu nepovýšil a týmto kontrakt len čiastočne zadržal a Vy ho predsa len chválite, jemu čo vášmu dobrodincovi ruky bozkáte to je pekne, ale prečo nás tupíte? Predsa takí blázni nie sme, aby sme aj štátu naše peniaze dávali a ešte aj Vás platiť!

Že nemáte dreva, to našou vinou nie je, vlni ste mali v obecnej rade odhlasované, že ste ho asnáď nedostali, to je buď vina Vaša, a keď nie Vaša tak ju hľadajte a musíte ho dostať ešte teraz.

Robíte sedliakom výčitky, že nemajú, ani deťom že nekúpia knižky, to už ver pochybujem, aby sedliacke dieťa nemalo katechismus, jestli niektoré chudobné, nádenické ho nemalo to nemajte za zlé, kam má ten otec prv dať, či na potravu, či na rúcho lebo knižky. Tu Vás p. katechéta vyzývam až by ste išli našou ulicou, neľázte si a stavte sa v jednom druhom dome a ja Vám vďačne ukážem, takú summu, nie románov, ale v duchu kresťanskom písaných sošitov a kníh a som sedliak!

Podruhé hovoríte, že sedliak keď robí, že musí mať všetko, teda ste nemúdry, že sa vo škole 4—6 hodín trápíte a nestanete si medzi nás sedliakov, máte 11—15 hodinovú prácu a viete, aký plat 1—2 koruny a ten kost? kúsok na sínci usušeného chleba a nápoj častokrát na poli, niekde v potoku, na lúkach, alebo v jazere vody. To nám našu dobrotu nemusíte závidieť, ale nech sa Vám páči, počte medzi nás vďačne Vás prijmem!

Bolo by toho síce mnoho, abych celú Vašu odpoveď, ktorá základu pravdy nemá rozobral a ju vyvrátil, lebo by nie len 1. číslo „Pokroku“ nestačilo, ale aspoň 5, čo ale nemusí byť. Toto som ale za potrebné uznal a Vám nie v rozčúlenosti, ani v hneve, ale celkom v miernej tichosti odpovedám, lebo by sme ďaleko zašli, a to sa na kresťanov nesvedčí! Ale jestli-že sa nebudú naše deti učiť náboženstvo materskou rečou, teda si musíme pomôcť sami, tak podobne, ako si inde pomohli. A tým lepšie sa chytne hesla nášho najľáskavejšieho panovníka, t. j. spojenými silami! ku zbudovaniu kat. školy! Pán Boh od nás, buď chválený.

Kováčske nástroje!

Sú na predaj v cene 45 zl.

t. j. 90 kor.

u pána Heinricha Tittla,
vo **Veľkých Levároch**,

== Číslo 82. ==

Vianočné hry!!!

Narodenie Pána . . . 20 hal.

Víťazstvo Messiaša . . . 20 „

Príchod Spasiteľa . . . 25 „

všetky 3 za 60 hal.

sú k dostaniu

u **J. Teslíka v Skalici**,

a u kníhkupcov.

Do Šaštína a okolí!

Dávam všetkým cteným pánom občanom
na známosť, že som svoj

širačnický závod

založený r. 1881, od 1. Nov. t. r. pre-
stahoval ku kláštoru naproti sv. Trojici (do
prostredného zeleného krámu), a prosím
ctených pánov odberateľov o ďalšiu dôveru
a budem sa usilovať vždy s dobrým zbožím
poslúžiť.

S úctou oddaný
Ferdinand Saitz
širačnický majster.

Ve prospech Ústredni Matice školské.

Humpolecké súkna

a lodny. **Dámske lodny.**

Módne látky oblekové, látky na svrchníky a have-
lky, z čistej ovčej vlny v ľavých cenách odporu-
čuje:

KAREL KOČIAN,
súkenický a prvý zasielateľský obchod
v Humpolci.

Vzorky k nahliadnutiu zasielajú sa franco.

Knihotlačiareň a nakladateľstvo

Jozefa Teslíka v Uh. Skalici

odporúča sa ct. pp. spisovateľom, farárom, pravotárom, obchodníkom atď.
ku prevedeniu akýchkoľvek kníhtlačiarских prác. — Pánom obchodníkom
a potravným spolkom odporúča svoje patentné vrecká, jako bez firmy tak
i s firmou v akejkoľvek reči. — Ďalej odporúča svoj bohatozásobný

knížný a papierový obchod,

modlacie knihy rozličné druhy, viazané i neviazané, všetky potreby pre
knihárov, písacie a kreslicie potreby, písanky pre všetky školy, s menom
patričnej školy a obce dľa objednávania atď.

Jediná dielňa na Morave pre výrobu huslí!

Josef Lidl, Brno, (Morava)
Zelný trh č. 11.
(ve viasním domě)

Továrna výroba hudobných nástrojov.

18 Prísahný znalec c. k. zemského súdu.

Cenník na požiadanie zdarma.

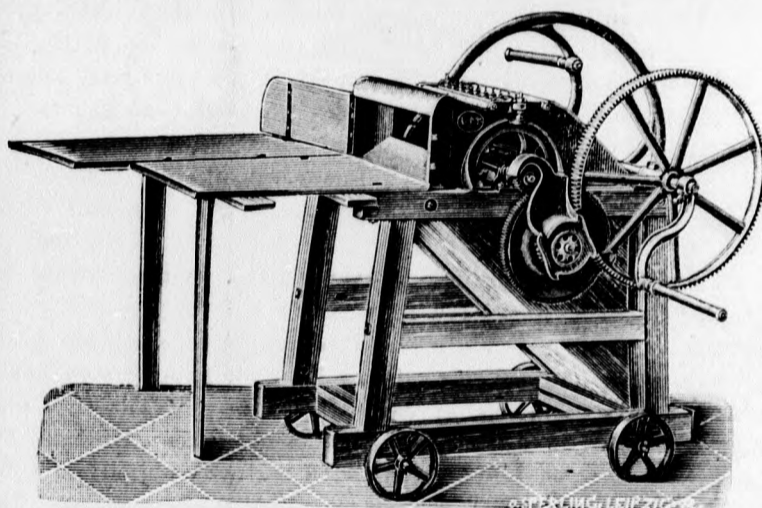
Vývoz do všetkých dielov sveta.

Mydlo „Palacký“
je najlepšie české vý-
robové.

**Práca ľahká
účinnok prekvapujúci!**
Prádo biele ako sneh!

Ján Vilímek,
továrňik na mydla v LIPNIKU,
nad Bečvou. (Morava).

PÁNI HOSPODÁRI!

Netreba vám viacej hospodárske
stroje z cudziny alebo od firm nám
nepriateľských drahsie ku povat, lebo
moje výrobky dosahujú značnej doko-
nalosti. Odporúčam svoje najnovšie:

Mlátačky
s oceľovými guľčikovými i ložiska-
mi, ktoré idu o polovicu ľahšie,
než ktorekoľvek ine.

Zentúre dlanajnovších modellov.
Zlepšené rajtáre. Výbor ne seč-
kovice amerického a angli-
ckého systému. Triery. Struhadlá
na burgiinu. Šrotovníky na zno.
Stroje na siatie. Pluhy a brány.
Stroje na rezanie kapusty. Mačka-
dlá na syr, borievky a hlinu. Zele-
zné mangle na prádo, decimálne
váhy a stroje na lámání stromovej
kôry pre garbiarov.

Cenníky zašlem na žiadost zdar-
ma a franco.

MICHAL TRESKOŇ, fabrikant hospodárskych strojov V BYTČI (Nagy Bittse.)

Kostolné sviece,

pravé voskové, polvoskové,

stearinové hladké i kráslené,

stĺpky, sviečky obetné a
stromkové,

sviečky stearinové a parafínové tabulové,

vozové lampášové,

všetky druhy voskového zbožia,

tiež perník struhací,

a jemný zákuskový,

doporučuje najodbornejší zuod kontinentu, firmy.

V. Zbořil a syn

první moravská továrna na voskové
zbožie a perník.

v **Bystřici** pod Hostýnem (Morava.)

Založeno r. 1858.

Odborné vysvedčenie z L'ublane, Maria Cell, MI
Ecolelav i, Parize Dojenu Côte d' Or, Litomerice
Prahy atď.